

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر نیتروژن، فسفر و سیلیس بر طول دوره مراحل نابالغ و جدول زندگی شته جالیز (Aphis gossypii) Glover (بر روی خیار در شرایط آزمایشگاهی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و چهارمین همایش ملی پژوهش های محیط زیست و کشاورزی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نرگس عینی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه گیاهپزشکی دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان

شهریار جعفری - دانشیار گروه گیاهپزشکی دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان

عبدالامیر محیسنی - مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی لرستان، پردیس بروجرد

جهانشیر شاکرمی - دانشیار گروه گیاهپزشکی دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

شته جالیز، *Aphis gossypii* Glover یکی از افات مهم و خسارت زا در گلخانه های سبزی و صیفی است. در این مطالعه طول دوره مراحل نابالغ و پارامترهای جدول زندگی شته جالیز پرورش یافته روی گیاه خیار رقم نگین شرایط دمایی 25 ± 3 درجه سلسیوس، رطوبت نسبی 60 ± 5 درصد و دوره نوری 16:8 (تاریکی:روشنایی) در قالب طرح کاملاً تصادفی با آرایش فاکتوریل با سه عامل نیتروژن ($N_1=0$ و $N_2=30$ و $N_3=60$ و $N_4=90$ و $N_5=120$ کیلوگرم در هکتار) فسفر ($P_1=0$ و $P_2=15$ و $P_3=22.5$ کیلوگرم در هکتار) و سیلیکات سدیم ($Si_1=0$ و $Si_2=100$ و $Si_3=200$ کیلوگرم در هکتار) مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که افزودن عناصر غذایی فوق به گلدان های خیار بر طول دوره پوره سن یک معنی دار بود اما روی سایر مراحل نابالغ شته تاثیر معنی داری نداشت. همچنین بالاترین مقدار نرخ ذاتی افزایش جمعیت (rm) شته جالیز روی تیمار $N_5P_1Si_1$ و ($0/41$ ماده /ماده/روز) و کمترین مقدار روی تیمار $N_5P_3Si_2$ و ($0/27$ ماده /ماده/روز) بود. کمترین مقدار نرخ خالص تولید مثل (Ro) روی تیمار $N_2P_2Si_3$ و بیشترین مقدار روی تیمار $N_4P_2Si_2$ به ترتیب معادل $15/79$ و $47/70$ ماده به ازای هر ماده در یک نسل برآورد گردید. مقایسه پارامترهای زیستی شته جالیز نشان داد افزایش فسفر در مقایسه با نیتروژن و سیلیکات سدیم بیشترین تاثیر را روی پارامترهای رشدی داشته است.

کلمات کلیدی:

خیار، *Aphis gossypii*، عناصر غذایی، مراحل نابالغ، جدول زندگی، مدیریت تلفیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/461764>

